

ساۋدانوپ زاھىر

ماناس دەرياسىدىن
قايتىش

شىنجاڭ ياشلار - ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى

ساۋدانوپ زاھىر

مائىس دەرياسىدىن قايتىش

(تارىخىي ئەسلىمە)

شىنجاڭ ياشلار - ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى

责任编辑：艾尼瓦尔·艾山

责任校对：阿布列孜·阿巴斯

从玛纳斯河畔归来^(维吾尔文)

曹达诺夫·扎伊尔 著

新疆青少年出版社出版

(乌鲁木齐市胜利路二巷1号 邮编：830049)

新疆新华书店发行

新疆金版印务有限公司印刷

850×1168毫米 32开本 6.5印张

1996年7月第1版 2007年4月第2次印刷

ISBN978-7-5371-2331-0 定价：11.00元

如有印刷装订问题请直接同出版社调换

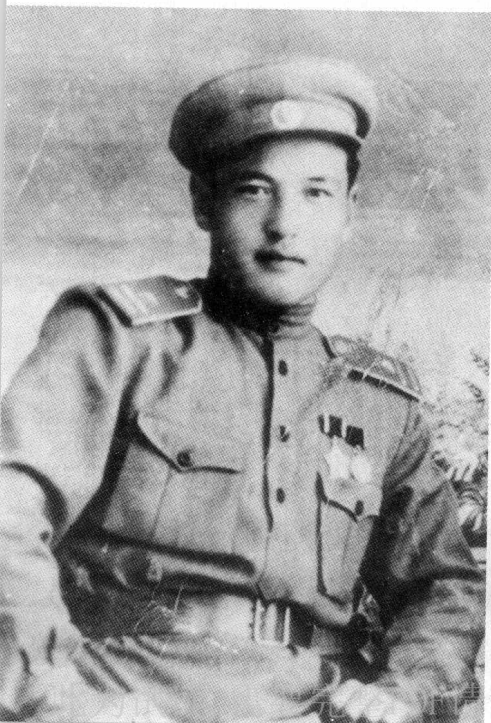
ئوڭدىن: ئابدۇكېرىم ئابباسوپ ، رەخمىجان سابىر ھاجىيوپ ، دەلىلقان سۇگۇربايوپ ، ئەخمەتجان قاسىمى ، باشباي (چۆچەكنىڭ ۋالىيسى) ، سەيپ-دىن ئەزىزى ، ئالىمجان (چۆچەكنىڭ مۇئاۋىن ۋالىيسى) .
ئۆرە تۇرغانلار ، ئوڭدىن: ئەسئەت ئىسھاقوپ ، ئەنۋەر موسابايوپ ، قىيۇم بەگ غوجا ، ۋاققاس ھاجى

ئوڭدىن ئالدىنقى
رەتتە : سالىجان
باي ، ھېكمىبەگ
غوجا ، ئۈچ ۋىلا-
يەتتىن سۆھبەتكە
قاتناشقان ۋەكىل
ئوبۇلخەيرى تۆ-
رە ، ئەخمەتجان
قاسىمى ، پاتە-
خان ، مەھمەت
جان مەخسۇم ،
ئۇيغۇر سايرانى

نادىروپ زىخرو للام كۈرەش قەھرىمانى. ئۇ ئىلى ۋىلايىتى غۇلجا ناھىيەسىنىڭ قىشلاقتام يېزىسىدا نامرات ئائىلىسىدە تۇغۇلغان. 1944 - يىلى ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىغا قاتنىشىپ جىڭنى ئازاد قىلىش ئۇرۇشىدا خىزمەت كۆرسەتكەن. ئازادلىقتىن كېيىن پۈتۈن ئارمىيە بويىچە مەملىكەتلىك قەھرىمانلار ئۇچۇر بېرىش يىغىنىدا، نادىروپ زىخرو للامغا «مەملىكەتلىك كۈرەش قەھرىمانى» دېگەن شەرەپلىك نام بېرىلگەن.

ئىككىنچى پولك شتاپ باشلىقى ساۋدانوپ زاھىر (1947 - يىلى 9 - ئايدا چۈشكەن سۈرىتى)

1945 - يىل 4 - ئاينىڭ 8 - كۈنى ، مىللىي ئارمىيىگە بايراق تاپشۇرۇش مۇراسىمىدىن بىر كۆرۈنۈش

1947 - يىل 7 - ئايدا مىللىي ئارمىيە مەلۇم قىسمىنىڭ ماناس دەرياسى بويىدىن قايتىش سەپەر ئۈستىدىن بىر كۆرۈنۈش

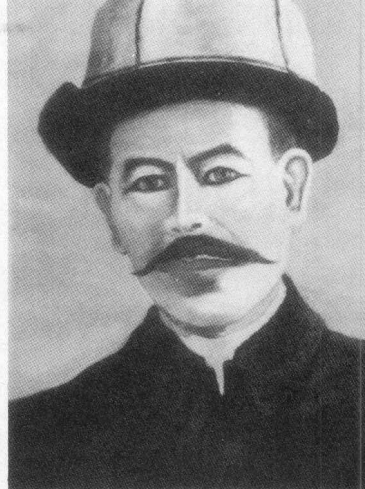

1945 - يىلى 1 - ئاي ،
بورتالا ، ئارشال ئۇرۇ-
شدا غېنىغا ئوق تېگىپ
داۋالىنىپ دەم ئېلىش
ئۈستىدە تۇرغان ۋاقتى .
ئوڭدىكىسى ئۇنىڭ سەپ-
دىشى بايچۇرىن ، ئوتتۇ-
رىسىدىكى غېنى ، سولدى-
كى ھوشۇر ، ئۆرە تۇر-
غانلار مۇھاپىزەتچى خا-
دىملار .

غۇلجا ئازاد نىشانلىق
2 - پىيادە پولك كومان-
دىرى قىيۇمبەگ غوجا
(1955—1918)

مىللىي ئارمىيە ئاتلىق قىسمىنىڭ
ئات ئۈستى مەشىقىدىن بىر كۆرۈش
نۇش

ئەكبەر ئىسپوسۇن ئوغلى

(1917—1944)

ئەكبەر باتۇر ئۈچ ۋىلايەت نىلقا پارتىزانلىرىنىڭ ئاساسلىق رەھبەرلىرى
نىڭ بىرى بولۇپ، ئۇ، 1944 - يىلى نىلقا قاراسۇ ئۇرۇشىدا يارىلىنىپ دا-
ۋالاش ئۈنۈم بەرمەي 27 يېشىدا ۋاپات بولغان

ئوڭدا: تىنچلىق سۆھبىتىگە قاتناشقان ئۈچ ۋىلايەت ۋەكىلى رەخمىجان سابىر ھاجى
ئوتتۇرىدا: ئۈچ ۋىلايەت نىلقا پارتىزانلىرىنىڭ ئاساسلىق مەسئۇللىرىدىن
بىرى پاتىخ مۇسلىموف
سولدا: پولك كوماندىرى قىيۇمبەگ غوجا

ئاپتوردىن

ھۈرمەتلىك كىتابخان ، قولىڭىزدىكى بۇ تارىخىي ئەسلىمىدە ئۈچ ۋىلا- يەت مىللىي ئارمىيىسىنىڭ مەلۇم قىسمىدىكى كەڭ ئوفىتسىر - جەڭچىلەرنىڭ ئۈچ ۋىلايەت قوراللىق كۈرۈشى باشلىنىپ ئون بىر ماددىلىق تىنچلىق بىتىم مەزگىلىگە قەدەر بېشىدىن كەچۈرگەن كۈرەشچان ھاياتنى قىسقىچە ئەسلەپ ئۆتىمەن .

چۈنكى ، كىشىلىك ھاياتنىڭ قىممىتى شۇ كىشىلەرنىڭ شۇ دەۋرلەردە قىلغان خىزمەتلىرى بىلەن ئۆلچىنىدۇ . بۇ ئەسلىمىدە سۆزلىنىدىغىنى ئاشۇ ئوفىتسىر - جەڭچىلەرنىڭ شۇ دەۋردە قان كېچىپ ، جان تىكىپ ، جاپادىنمۇ ، ئۆلۈمدىنمۇ قورقماس قەيسەر ئىرادىسى بىلەن ئاق قار ، كۆك مۇز ئۈستىدە ، زەي يەر ئاستى گەمبەلەردە يېتىپ قىلغان ئۇلۇغ كۈرەشلىرىدۇر . بۇ شۇ دەۋردىكى ئەڭ قىممەتلىك روھتۇر ، ئەلۋەتتە مەن بۇ تارىخىي ئەسلىمىدە ئوفىتسىر - جەڭچىلەرنىڭ شۇ دەۋردىكى بارلىق قايناق كۈرەش ، جاپالىق ھاياتىنى تولۇق تەسۋىرلەپ بېرەلمەيمەن ، چۈنكى ، مېنىڭ بىلىشىم چەكلىك . لېكىن شۇ دەۋردە بۇ جاپالىق تۇرمۇشلارنى ئۆز بېشىدىن كەچۈرگەن نۇرغۇن ئىنقىلابىي سەپداشلىرىم تېخى ھايات ، ئەنە شۇ سەپداشلىرىمىزنىڭ تولۇقلىشىنى ئۈمىد قىلىمەن .

بۇ كىچىك تارىخىي ئەسلىمىمنى ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنىڭ ئەللىك يىللىقىغا بېغىشلايمەن .

مۇندەرىجە

- (1) بىرىنچى باب غۇلجا شەھىرىنىڭ ئازاد قىلىنىشى
- (1) غۇلجا شەھىرىگە نىلقا پارتىزانلىرىنىڭ كىرىشى
- (7) ھەرەمباغ ئۇرۇشىنىڭ قىسقىچە ئەھۋالى
- (20) ئىككىنچى باب ئالدىنقى سەپكە ئاتلىنىش
- (34) ئۈچىنچى باب يەنسەخەي ئورمانلىقىدا مۇداپىئەدە تۇرۇش
- (34) ئورمانلىقتىكى جەڭچىلەر ھاياتى
- (62) قىسىم ئالدىدا تەقدىرلەش
- (71) تۇيۇقسىز ئېتىلغان بىر پاي ئوق
- (82) تۆتىنچى باب ئورمانباغدىكى يېڭى يىل كېچىلىكى
- (82) گەمە ئۆيدىكى ئولتۇرۇش
- (100) بەشىنچى باب يەنسەخەي ئورمانلىقىدىن يۆتكىلىش
- (103) يۇقىرىنىڭ بۇيرۇقى
- (108) ئەسكەرلەرنى بوشىتىپ قىسىملارنى رەتكە سېلىش ...
- (111) ماناس دەرياسى كۆۋرۈك بېشىدا پوستتا تۇرۇش ...
- (112) «تىل» تۇتۇش
- (124) قارىياغاچ ئاستىدىكى ئاق چېدىر

- ئالتىنچى باب تىنچلىق بىتىمدىن كېيىن شىخەنزىدىن يولغا چىقىش
 (130)
 (137) چىگىپشوردىكى يامغۇرلۇق كېچە
 (139) چىگىپشور كۆۋرۈكىنىڭ پارتلىشىشى
 (148) قۇمبۇلاقتىكى بۇلاق سۈيى
 (152) يەتتىنچى باب ئاچال داۋىنىدىن ئۆتۈش
 (167) توغراسۇ يايلىقىدا
 پەنجىم خەلقنىڭ ئۆز پەرزەنتلىرىنى قارشى ئېلىشى
 (181)
 (184) ئاقبۇستەڭ كۆۋرۈك بېشىدا
 سەككىزىنچى باب پولاك تەنتەنە ئىچىدە غۇلجا شەھىرىگە كىردى
 (187)
 (187) ھەرەمباغ گازارمىسىغا ئورۇنلاشقاندىن كېيىن
 (197) بىرلەشمە ھۆكۈمەتنىڭ پارچىلىنىشى

بىرىنچى باب

غۇلجا شەھىرىنىڭ ئازاد قىلىنىشى

غۇلجا شەھىرىگە نىلقا پارتىزانلىرىنىڭ كىرىشى

1944—1943 - يىللار شېڭ شىسەي (دۈبەن دەپمۇ ئاتىلاتتى) ئۆزىنىڭ ھىيلىگەرلىك نىقابىنى يىرتىپ تاشلاپ، ئوچۇق- ئاشكارا ھالدا گومىنداڭ ئەكسىيەتچى ھۆكۈمىتىنىڭ باش ئاتامىنى جاڭ جېشىنىڭ قوينىغا ئۆزىنى ئات قاندىن باشلاپ شىنجاڭ خەلقىگە سالغان زۇلۇمنى، تېررورلۇق، فاشىستلىق قىلمىشلىرى ھەمىسسىلەپ ئېشىپ كەتتى. بىگۇناھ پۇقرالارنى ۋە زىيالىيلارنى خائىن دېگەن ھەر خىل بەتنامىلار بىلەن تۈرمە ۋە زىندانلارغا تاشلىدى، سۈرگۈن قىلدى. نۇرغۇن ئادەمنى قەبىھ فاشىستلىق ئۇسۇللار بىلەن قىناپ ئۆلتۈردى، چاپتى، تۈرمە ۋە قۇدۇقلار جەسەتلەر بىلەن تولدى. ئۇ يەنە شىنجاڭدا ئىشلەۋاتقان جۇڭگو كوممۇنىستلىرىنى، يەنى چىن تەنجىۋ، ماۋ زېمىن، لىن جىلۇ قاتارلىق كوممۇنىستلارنى تۇتقۇن قىلدى. پاجىئەلىك ئېغىر كۈنلەر شىنجاڭ خەلقىنىڭ بېشىغا ئارقا- ئارقىدىن كەلگىلى تۇردى. بۇ خىل دەھشەتلىك زۇلۇمدىن قۇتۇلۇپ ئازاد بولۇشنىڭ بىرلا چارىسى بار ئىدى، ئۇ بولسىمۇ پۈتۈن خەلق قوزغىلىپ زۇلۇمغا قارشى ئىنقىلاب قىلىش ئىدى. مانا بۇ — ئۇزۇن يىللاردىن بۇيان ئېزىلىش ۋە دەھشەتلىك ئېغىر كۈنلەرنى بېشىدىن ئۆتكۈزۈۋاتقان ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئارزۇسى ئىدى. مۇشۇنداق كۈنلەردە ئىنقىلابىي پېشقەدەملەرنىڭ ئىنقىلابى 8 -، 9 - ئايلاردا ئىلىنىڭ نىلقا

تاغلىرىدىن باشلاپ ، ئىنقىلاب ئوتىنى پۈتۈن شىنجاڭغا تۇتاشتۇردى . بۇ ئىنقىلاب ئۇچقۇنى پۈتۈن شىنجاڭدىكى بارلىق ھەر مىللەت ئىچىدىكى ۋىجدانلىق كىشىلەرنى گومىنداڭ مۇستەبىت ھاكىمىيىتىگە قارشى ئويغاتتى ۋە قوزغىدى .

مانا مۇشۇنداق كۈنلەرنىڭ بىرىدە ، نىلقا پارتىزانلىرىنىڭ ھەرىكەتلىرى توغرىسىدا گەپ - سۆزلەر خەلق ئىچىدە كەڭ تارقىلىۋاتاتتى . بۇ ئىنقىلابقا قاتنىشىش ئۇزۇندىن بۇيان مېنىڭ قەلبىمدىمۇ دولقۇنلاپ ئۆركەش ياساۋاتقان بىر ئۇلۇغ ئارزۇ ئىدى . مەنمۇ ئۆز دېمەتلىكلىرىم ئارىسىدا ئاشۇنداق گەپ - سۆزلەرنى ئاڭلاپ كۆڭلۈمدە ئاشۇ باتۇر پارتىزانلارغا ھەۋەس قىلاتتىم . لېكىن ئۇلارنى قانداق تېپىپ ، ئۇ سەپكە قانداق قاتنىشىش توغرىسىدا كى بۇ ئارزۇ كېچە - كۈندۈز كۆڭلۈمگە زادى ئارام بەرمەيتتى .

ئەمما گومىنداڭچىلار خەلقنى ئالداپ ، قايمۇقتۇرۇش ئۈچۈن ھەربىر مەھەللىنىڭ گەيىچاڭلىرى ئارقىلىق : « نىلقىدىكىلەر ئالتە ئوغرىنىڭ ئىشى ، ئۇلارنى ھۆكۈمەت يوقىتىدۇ ، ئۇلار تارقاتقان پىتتە - ئىغۋالارغا ئىشەنمەڭلار » دەپ كەڭ جامائەتكە تەشۋىق قىلاتتى ھەمدە خەلقنى قايمۇقتۇرۇپ ئىشەندۈرۈشكە ئۇرۇناتتى . لېكىن نىلقا پارتىزانلىرىنىڭ شەھەرگە قاچان ، قايسى ۋاقىتتا كىرىشىنى ھېچكىم بىلمەيتتى ۋە بىرنەرسە دېيەلمەيتتى .

1944 - يىل 11 - ئاينىڭ 5 - كۈنى چۈشتىن كېيىن ، مەن دۆڭمەھەللىدە كى ئۆيۈمدىن داداملارنى يوقلاپ كېلەي دەپ تۆپىدەڭگە كەلگەندىم . ئۇ كۈنى كەچ بولۇپ كېتىپ قونۇپ قالدىم . چۈنكى ئۇ كۈنلەردە شەھەر ئىچىدە كەچتە يول يۈرۈش مەنئىي قىلىنغانىدى ھەم خەتەرلىك ئىدى . 11 - ئاينىڭ 6 - كۈنى شەھەر سائەت ئۈچ مەزگىلى ، تۈن قاراڭغۇسى بولغاچقا تېخى ئەمدى سۈبھى كۆتۈرۈلۈش ئالدىدا ، جامائەت تېخى بامدات نامىزىغا ماڭمىغان ۋاقىت ، دادام بامداتقا تەرەت ئېلىش ئۈچۈن ئورنىدىن يېڭىلا تۇرغان بولغاچقا مەنمۇ ئويغانغانىدىم . يىراقتىن كېلىۋاتقان بىر توپ ئاتلىقلارنىڭ ئاۋازى ئاڭلاندى - دە ، ئاستا - ئاستا بىزنىڭ دەرۋازا ئالدىغا كېلىپ توختاشتى .

بىردەمدىن كېيىنلا ئۇلارنىڭ ئاتلاردىن چۈشكەن ئاۋازى ئاڭلاندى. ئاڭغىچە ئۇلاردىن بىرسى دەرۋازىنى ئاستا چېكىپ: «بۇرادەرلەر، دەرۋازىنى ئېچىڭلار! بىز ئۆز ئادەملەر» دېگەن ئاۋازى ئاڭلاندى. دادام دەرۋازىنى قىيا ئېچىپ دەرھاللا: «سىلەر كىم؟ نېمە ئادەملەر؟» دەپ سورىۋېدى، ئۇلار: «بىز نىلقا پارتىزانلىرى، بۇرادەر، دەرۋازىنى ئېچىپ بېرىڭلار، غېنىكام كەلدى» دەپ ئاستا جاۋاب بەردى. دادام دەرھال دەرۋازىنى ئېچىۋېدى، يەتتە - سەككىز ئاتلىق ئادەم دەرۋازىدىن كىردى - دە: «بوۋاي، دەرۋازىنى تاقاپ قويۇڭ» دەپ بۇيرۇق قىلدى. بۇ چاغدا مەن ئۈچ كىسىم بىلەنلا ئىچكىرىكى ئۆيىنىڭ دېرىزىسىدىن قاراپ تۇراتتىم. يەنە بىر توپ ئاتلىق پارتىزانلارنىڭ قوشنا قورۇلارغا كىرگەن ئاۋازىمۇ ئاڭلىنىپ تۇراتتى. پارتىزانلار ھەرىكىتىنى ناھايىتى سىلىق، گەپ - سۆزلىرىنى ناھايىتى ئاستا قىلىپ، شەپە چىقارماسلىققا تىرىشىۋاتقانداك قىلاتتى. ئاڭغىچە مەنمۇ دەرھال كىيىملىرىمنى كىيىپ ئەسسالامۇئەلەيكۇم دەپ دالان ئۆيىگە چىقىپ ئۇلار بىلەن كۆرۈشۈپ تۇم. بۇلارنىڭ ئىچىدە ئۇيغۇرمۇ، بىرنەچچە قازاقمۇ بار ئىدى. لېكىن بۇلارنىڭ ھېچقايسىسىنى تونۇمايدىكەنمەن. بۇ پارتىزانلاردىن ئۈچ كىشى ئۆيدە قېلىپ، قالغان پارتىزانلار ئاتلىرىنى مىنىشىپ خەنزۇبازار تەرەپكە قاراپ ئات چېپىشىپ كېتىشتى. ئارىدا ئىككى سائەتتەك ۋاقىت ئۆتۈپ، تاڭمۇ يورۇپ، جامائەت بامدات نامىزىغا ماڭغان ۋاقىت ئىدى، ھېلىقى ئاتلىق سىرتقا چىقىپ كەتكەن پارتىزانلار ئىككى ئايالنى ئاتقا مىنگەشتۈرۈپ قورۇغا كىرىپ كەلدى.

ئۇلار ئۆيىگە كىرگەندىن كېيىن دادام پارتىزانلارغا قاراپ: «بالام، غېنى دېگەن قايسىڭلار، مەن بىر كۆرۈۋالاي» دېدى. پارتىزانلاردىن بىرى: «مالنا، غېنى دېگەن بۇ كىشى بولىدۇ» دېيىشىگە، يەنە بىر قازاق يىگىتى قوشۇمچە قىلىپ: «باباي، مېنىكى كۆرۈۋالغىز، قايناغانى دېگەن باتىر ئوسى كىشى بولادى» دېدى. ئاڭغىچە غېنى ئاكام دادامنىڭ ئالدىغا كېلىپ سالاملىشىپ، دادامغا زوق بىلەن قارىدى - دە: «بوۋاي، سىلنىڭ ئىسىم-

شەرىپلىرى كىم بولىدۇ؟» دەپ سورىدى. «مېنىڭ ئېتىمىزىمىدىن، بۇ مېنىڭ ئوغلۇم تاهىر، — دېدى دادام تاهىر ئاكامنى، ئاندىن كەينىدىن مېنى كۆرسىتىپ، — بۇ كەنجى ئوغلۇم زاهىر بولىدۇ. بۇ بالام ئۈرۈمچىدە بىر چوڭ مەكتەپنى تۈگىتىپ كېلىپ ھازىر يېنىمدا، چارۋا تېخنىكا دەمدۇ بىر يەردە ئىشلەۋاتىدۇغۇ.»

بىزمۇ يۈگۈرۈپ كېلىپ غېنى ئاكام بىلەن كۆرۈشتۈق. مەن بۇرۇن غېنى ئوغرى دېگەن بەك يوغان ئادەم، ئۇ يوغان توپاقلارنى كۆتۈرۈپلا ئەپچايدۇ، دېگەن گەپلەرنى ئاڭلىغان، ئەمما ئۆزىنى كۆرمىگەنىدىم. مانا بۈگۈن ئۆزىنى كۆرۈپ ئۆز كۆزلىرىمگە ئىشەنمەيلا قالدىم. غېنى ئاكام راستىنلا ئىنتايىن بەستلىك، قاۋۇل، پالۋان ئادەم ئىكەن، بىر قاراشتىلا ئادەملەرگە سۈرلۈك كۆرۈنىدىكەن.

شۇ ئارىلىقتا دادام غېنى ئاكامدىن ھېلىقى ئاياللارنىڭ كىم ئىكەنلىكىنى سورىدى. غېنى ئاكام موماينىڭ پاتىخ مۇسلىموف دېگەن نوغايىنىڭ ئانىسى ئىكەنلىكىنى، ياش ئايال ئۇنىڭ ئايالى ئىكەنلىكىنى تونۇشتۇردى، گو-مىنداڭچىلار پاتىخنى تۇتالماي، پاتىخنى تېپىپ بېرىسەن دەپ ئانىسى بىلەن ئايالنى گۆرۈگە ئېلىپ، تۆپىدۆڭدە پەرەڭ دوختۇرخانىسىنىڭ يوغان قورۇسىنى تۈرمە قىلىپ، ئۇلارنى شۇ يەرگە سولاپ قويغانىكەن. غېنى ئاكاملار قا-راۋۇل ساقچىلارنى جايلىۋېتىپ ئۇلارنى قۇتۇلدۇرۇپ چىقىتۇ. دادام شۇئان دۇئاغا قول كۆتۈرۈپ خۇدادىن ئۇلارغا ئاقىل تىلىدى. ئاڭغىچە ئاپام داس-تىخان راسلاپ ساماۋاردا پورۇقلاپ قايناۋاتقان ئىسسىق چايدىن بۇلارغا چاي قۇيىدى. ئۇلار ئەمدىلا بىر پىيالىدىن ئىسسىق چاينى ئىچىپ تۇرۇۋېدى، ئاسماندا قوش قاناتلىق بىر ئايروپىلان يەيدا بولىدى. شۇ ئارىدا مەھەللىدىكى پارتىزانلار چۈشكەن قورۇ بىلەن بىزنىڭ قورۇغا، ئۆگزىلەرگە تو-كۇرلاپ ئوق چۈشۈشكە باشلىدى. گو-مىنداڭچىلار ۋەھشىيلىشىپ مەھەللىنى ئوققا تۇتقىلى تۇرغانىدى. غېنى ئاكام دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ مەھەللىدىن تېز چىقىپ كېتىش توغرىسىدا پارتىزانلارغا بۇيرۇق قىلىپ ئاتلىرىنى مىنىپ مې-

گىشقا تەييارلاندى. بۇ چاغدا مەنمۇ ھاياجىنىمنى باسالماي تىپىرلاپ قالدىم. دە ، دادامغا ئۇلار بىلەن كېتىدىغانلىقىمنى ئېيتىپ ، ھارۋا ئېتىنى ماڭا بېرىشنى ئىلتىجا قىلدىم. دادام گەپ قىلمايلا ھارۋا ئېتىنى توقۇپ مېنىڭ قولىمغا تۇتقۇزدى. دە : «خۇداغا ئامانەت ، بالام ، ئۆزۈڭگە پەخىس بول !» دەپ پېشانەمگە بىرنى سۆيۈپ باغرىغا باستى . ئاڭغىچە ئاناممۇ كېلىپ مېنى ئۆز باغرىغا بېسىپ : «جېنىم بالام ، سېنى ئاللاغا تاپشۇردۇم» دەپ يىغلاپ تۇرۇپ ئۇزاتتى ، ۋاقىت قىستاپ تۇرغاچقا مەنمۇ ئالدى - كەينىمگە قارىمايلا ئېتىمغا مىنىدىم. دە ، غېنى ئاكامغا قارىدىم. غېنى ئاكام : «يارايسەن يىگىت ! - دېدى ھەمدە دادامغا قاراپ ، - خوش بوۋاي ، بىزگە ئاقىل تىلەسىلە» دېدى - دە ، يارتىزانلارنى باشلاپ قورۇغا قانداق تېز كىرگەن بولسا شۇنداق تېز چىقىپ كەتتى . مەنمۇ كۆك بوز ئاتنى مىنىپ ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن قالماي ماڭدىم. شۇ كۈندىن باشلاپ خەلقنىڭ ئۇلۇغ ئارزۇ - ئارمانلىرىنى قەلبىمگە يۈكۈپ ، بۇ چوڭ ئىنقىلابىي قوشۇننىڭ ئاددىي بىر ئەزاسى سۈپىتىدە ئىنقىلابىي كۈرەش قويندا چىنىقسىقا باشلىدىم.

بىز شۇ كۈنى ، يەنى 11 - ئاينىڭ 6 - كۈنى سەھەردە غېنى ئاكامنىڭ يارتىزانلىرى بىلەن كېپەك يۈزى كەنتى ئارقىلىق تۇرپان يۈزى تەرەپكە چىقىپ كەتتۇق. ئايروپىلان ئۈستىمىزدە بىر مەھەل ئوق ياغدۇرۇپ باقتى . ئۇلارنىڭ ئاتقان ئوقلىرى نىشانىمىز ئىدى ، شۇڭا ئۇ ئوقلار بىزگە تەگمىدى . بىز تۈرپان يۈزىنى ئايلىنىپ ئۆتۈپ پىلىچىخاڭ تېغىنىڭ جىراسىغا ساق - سالامەت بېرىۋالدۇق .

مەن چوڭ ئۆيىدىن ئايرىلغاندىن كېيىن ، خېلى ۋاقىتلارغىچە دادامنىڭ ئەھۋالىدىن خەۋەر ئالالماي ئەنسىرەپ يۈردۈم . لېكىن ئۇ ئاي ، ئۇ كۈنلەردە ئۇلارنى ئىزدەش مۇمكىن ئەمەس ئىدى . ۋەزىيەت ئىنتايىن كەسكىن ، شەھەر ئىچىدە جىددىي ئۇرۇش بولۇۋاتاتتى . شۇ كۈنى ، يەنى 11 - ئاينىڭ 6 - كۈنى كەچتە ، غېنى ئاكامنىڭ يارتىزانلار ئەترىتى نىلقىدىن كەلگەن بىرىنچى ، ئۈچىنچى يارتىزانلار ئەترىتى بىلەن ئۇچراشتى . بىز يەنە شەھەرگە

قايتىپ كىرىپ ئالتىشونار مەھەللىسىدە بۇيرۇق كۈتۈپ يوشۇرۇنۇپ تۇردۇق. شۇ كۈنلەردە كۈن ئوبدانلا سوغۇق بولۇپ، ئېرىقتىكى سۇلار نېپىز مۇز تۇتقان، پارتىزانلاردىن بەزىلىرىنىڭ كىيىملىرى يېلىك بولغاچقا، كىچىنىڭ ئاچچىق شامىلى جان-جېنىمىزدىن ئۆتۈۋاتاتتى. شۇ كۈنى تاڭ ئېتىش ئال-دىدا ئابدۇكېرىم ئابباسوپ ۋە ئالىكساندىروپ (ئاق رۇس) نىڭ ئوغلى ۋال-يوتكا بىلەن بىر تۈركۈم قوراللىق پارتىزانلار قورغاس چېگرىسىدىن ئۆتۈپ، تاغ يولى بىلەن غۇلجا شەھىرىگە يېتىپ كەلدى. ھەرەمباغلىق ئابلىمىت دې-گەن بىر تونۇشۇم ئۇچراپ قېلىپ ماڭا بىر دانە كونا مىللىق تېپىپ بەردى. ئابلىمىت ئەسلىدە شېڭ شىسەينىڭ ھەربىي مەكتىپىدە ئوقۇغانىدى. ۱۱ - ئاي نىڭ 7 - كۈنى سەھەردە، پارتىزانلار بۆلۈنۈپ شەھەرگە ھەر تەرەپتىن ھۇجۇم قىلدى. مەن ئالتىشونار مەھەللىسىدە بۇيرۇق كۈتۈپ تۇرغانلار قاتارىدىن تونۇشۇم ئابلىمىتنىڭ ئەترىتىگە ئالمىشۋالدىم. پارتىزانلار بىرقانچە گۇرۇپ-پىلارغا بۆلۈنۈپ، ئالتىشونار مەھەللە، ئۈچدەرۋازا، سايىبى قاتارلىق جايلارنى ئىگىلەپ، گومىنداڭ ۋالىي مەھكىمىسىنى ۋە باش ساقچى ئورگىنىنى قاتتىق كونترول قىلدى. 7 - كۈندىن ۱۱ - كۈنگىچە ئۈستۈمۈت زەربە بې-رىش ئۇرۇشى ئېلىپ بېرىلدى. گومىنداڭ ئەكسىيەتچى كۈچلىرىگە قاقشاتقۇچ زەربە بېرىلىپ ئاخىرى گومىنداڭ قوماندانلىق شتابى، ناھىيىلىك ساقچى، باش ساقچى، ۋالىي مەھكىمىسى، ئىسكىلات، ئېلېكتر ئىستانسىسى، ئۇن زاۋۇتى قاتارلىق جايلاردىكى گومىنداڭ چېرىكلىرى تارمار قىلىنىپ بۇ جايلار ئازاد قىلىندى. ھەرەمباغ، لياڭشاڭ بۇتخانىسى، ئايرودروم پارتىزانلارنىڭ قورشاۋىدا قالدى. شۇ ئارىدا گومىنداڭنىڭ نىلقىدىكى پارتىزانلارنى يوق-تىش ئۈچۈن نىلقىغا ياردەمگە كەتكەن قوشۇنلىرى قايتىپ كېلىپ، شەھەرگە كىرەلمەي ئايلىنىپ ئۆتۈپ لياڭشاڭ بۇتخانىسى ئارقىلىق ھەرەمباغ، گازارما، ئايرودرومغا كىرىپ، شۇ يەردىكى گومىنداڭ قوشۇنلىرى بىلەن بىرلىشىپ مۇ-داپىئەدە تۇردى.

بۇ چاغدا بىز ئابلىمىت باشلىق پارتىزانلار لياڭشاڭ بۇتخانىسىغا بېرىپ